

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-1325/2026-111

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Marku Duku, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Ivane Tavčar iz Svetog Antona, Sveti Anton 81, OIB: 84805456986, zastupane po punomoćnici Marini Franulović Ažman, odvjetnici u Rijeci, protiv tuženika Croatia osiguranja d.d., Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, radi isplate, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 31. kolovoza 2026. u prisutnosti obje parnične strane, dana 30. rujna 2026. godine,

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana isplatiti tužiteljici iznos od € 96.887,65 eura sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana 25. kolovoza 2015. godine pa do 31. prosinca 2022. godine po kamatnoj stopi koja se određuje sukladno čl. 29. Zakona o obveznim odnosima, odnosno za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 01. siječnja 2023. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje sukladno čl. 29. Zakona o obveznim odnosima, odnosno uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena.

II Nalaže se tuženiku nadoknaditi tužiteljici prouzročeni trošak ovog parničnog postupka u visini od €25.966,83 sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od presuđenja pa sve do isplate po prethodno navedenoj kamatnoj stopi, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

Tužiteljica je u tužbi navela da je dana 30. listopada 2006. godine sklopljen ugovor o dosmrtnom uzdržavanju između bake tužiteljice Antice Kraljić (JMBG: 0302923366802) iz Krka, kao primatelja uzdržavanja, i tužiteljice, kao davatelja uzdržavanja, predmet kojeg ugovora su između ostalog bile i sljedeće nekretnine: ½ idealnog dijela gr.č. 26/1G, z.k. ul. 36, K.O. Bogović; idealnog dijela z.č. 363/1, z.k. ul. 36, k.o. Bogović; z.č. 258/4, z.k. ul. 1105, k.o. Sveti Anton; z.č. 258/7, z.k. ul. 1105, k.o. Sveti Anton i z.č. 258/8, z.k. ul. 1105, k.o. Sveti Anton koje sve nekretnine su upisane u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Rijeci, zemljišnoknjižni odjel Krk.

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

Predmetni su ugovor tužiteljica i njena baka sklopile u javnobilježničkom uredu drugotužene - javne bilježnice Maje Muhvić iz Krka, Šetalište Sv. Bernardina b.b.. Međutim, javnobilježnički ured drugotužene je pritom grubo povrijedio svoju zakonsku obvezu, na način da je samo izvršena ovjera potpisa stranaka na predmetnom ugovoru, umjesto pravilno da je predmetni ugovor solemniziran sukladno odredbama Zakona o obveznim odnosima i Zakona o javnom bilježništvu. Naime, sukladno čl. 580. Zakona o obveznim odnosima ugovor o doživotnom uzdržavanju mora biti sastavljen u pisanom obliku te potvrđen (solemniziran) po javnom bilježniku, koja odredba se, sukladno čl. 589. istog zakona, primjenjuje i na oblik ugovora o dosmrtnom uzdržavanju.

Dakle, javnobilježnički ured drugotužene je postupio nezakonito, kada nije predmetni ugovor o dosmrtnom uzdržavanju solemnizirao, kako to izričito predviđaju zakonske odredbe, već su na istome samo ovjereni potpisi, i to dana 30. listopada 2006. godine, pod brojem OV-5231/06. Tužiteljica napominje da kada su ona i njena pok. baka navedenoga dana pristupile u javnobilježnički ured ovjeriti predmetni ugovor, primila ih je mlada muška osoba, koja im je predmetni ugovor pročitala, nakon čega su tužiteljica i njena baka isti ugovor potpisale, te ga je navedeni zaposlenik javnobilježničkog ureda drugotužene odnio u stražnju prostoriju ovjeriti, nakon čega se vratio i predao ugovore tužiteljici i njenoj baki. Neovisno od prethodno navedenoga, zemljišnoknjižni odjel Općinskog suda u Krku, je na temelju predmetnoga ugovora u zemljišnim knjigama uknjižio tužiteljicu kao vlasnicu nekretnina navedenih u točki I tužbe, koji predmet se kod imenovanog suda vodio pod posl. br. Z-5646/06. Protiv tužiteljice, kao tužene, je pred Općinskim sudom u Krku, Tomo Kraljić, kao tužitelj, pokrenuo postupak, između ostalog i radi utvrđenja ništetnosti predmetnoga ugovora o dosmrtnom uzdržavanju.

Postupak se pred Općinskim sudom u Krku, vodio pod posl. br. P-1051/2008 pravomoćno je okončan donošenjem presude Županijskog suda u Rijeci posl. br. Gž580/2012 od 01.07.2015. g. na način da je utvrđeno da je predmetni Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju ništetan, te je naložena uspostava prijašnjeg zemljišnoknjižnog stanja kakvo je bilo prije provedbe predmetnoga ugovora.

Predmetni ugovor su sudovi utvrdili ništetnim upravo iz razloga što isti nije sastavljen u zakonski propisanom obliku, odnosno iz razloga što ga javna bilježnica Maja Muhvić nije solemnizirala, a sve budući da, prema utvrđenju sudova, ovjereni potpisi ugovaratelja nisu dovoljni za pravoavljanost takvog ugovora. Temeljem citiranih presuda zemljišnoknjižni odjel Krk, Općinskog suda u Rijeci je proveo uspostavu prijašnjeg zemljišnoknjižnog stanja zatečenog prije provedbe predmetnoga Ugovora o dosmrtnom uzdržavanju, na način da je izbrisao pravo vlasništva tužiteljice i uknjižio pravo vlasništva njene pok. bake Antice Kraljić, na nekretninama, pobliže označenima pod toč. I tužbe. Javnobilježnički ured drugotužene Maje Muhvić je ovakvim postupanjem grubo povrijedio svoje zakonske dužnosti i obveze te je drugotužena dužna tužiteljici naknaditi štetu koju je ista pretrpjela uslijed opisanog protupravnog postupanja. Drugotuženica je 2006. godine (kada je ovjeravala potpise na predmetnom ugovoru, a umjesto solemnizacije ugovora) imala policu profesionalnog osiguranja kod prvotuženika Croatia osiguranja d.d. broj 007624036426. Pretrpljena šteta tužiteljice sastoji se u vrijednosti nekretnina kojima je njena pok. baka Antica Kraljić raspolagala u korist tužiteljice, a kojih nekretnina tužiteljica nije postala vlasnica isključivo iz razloga što je predmetni ugovor o dosmrtnom uzdržavanju utvrđen ništetnim, a to iz razloga što ga je drugotužena propustila solemnizirati.

Ovom tužbom tužiteljica potražuje štetu samo za najvrjednije nekretnine koje su bile predmetom Ugovora o dosmrtnom uzdržavanju, odnosno za ½ idealnog dijela gr.č. 26/1G, z.k. ul. 36, K.O. Bogović (danas z.k. ul. 2191); % idealnog dijela z.č. 363/1, z.k. ul. 36, (danas z.k. ul. 2189), k.o. Bogović; koje obje nekretnine se nalaze u području predviđenom za gradnju s turističkom namjenom, te z.č. 258/4, z.k. ul. 1105 (danas z.k. ul. 2144), k.o. Sveti Anton, z.č. 258/7, z.k. ul. 1105 (danas z.k. ul. 2144), k.o. Sveti Anton i z.č. 258/8, z.k. ul. 1105, (danas z.k. ul. 2144), k.o. Sveti Anton. Vrijednost navedenih nekretnina, a time i ukupna šteta koju tužiteljica trpi, iznosi minimalno 2.000.000,00 kuna (slovima: dvamilijunakuna). Tužiteljica se obratila odštetnim zahtjevom prvotuženiku, međutim isti je prvotuženik odbio s neosnovanim obrazloženjem da je javna bilježnica izvršila samo ovjeru potpisa na predmetnom ugovoru, jer da je to, navodno, od nje izričito zahtijevala tužiteljica. Neovisno od činjenice što su takvi navodi neistiniti, isti su i posve promašeni. Naime, javni bilježnik je, kao tijelo s javnim ovlastima, dužno postupati sukladno odredbama zakona i Ustava. Sukladno čl. 580 Zakona o obveznim odnosima, javnobilježnički ured drugotužene je bio dužan predmetni ugovor o dosmrtnom uzdržavanju solemnizirati, a ne na istome samo ovjeriti potpise. Dakle, i neovisno od neistinitog navoda drugotužene da je tužiteljica izričito zahtijevala ovjeru potpisa, javni bilježnik u okviru svoje profesionalne djelatnosti ne smije postupati nezakonito, odnosno protupravno, čak i ako bi to stranka od njega izričito zahtijevala. Pritom se ističe da je sukladno čl. 10. st. 2. Zakona o obveznim odnosima drugotužena bila dužna u ispunjavanju obveze iz svoje profesionalne djelatnosti postupati s povećanom pažnjom, prema pravilima struke i običajima (pažnja dobrog stručnjaka). Međutim, drugotužena u konkretnom slučaju nije postupila niti sa slabijim stupnjem pažnje predviđenim čl. 10. st. 1. Zakona o obveznim odnosima, odnosno drugotužena nije postupila niti s pažnjom koja se u pravnom prometu zahtijeva u odgovarajućoj vrsti obveznih odnosa (pažnja dobrog gospodarstvenika, odnosno pažnja dobrog domaćina), budući da ovakvo postupanje drugotužene predstavlja njenu grubu nepažnju i krajnji nemar, odnosno nebrigu. Imajući u vidu da je citiranom policom broj 007624036426 ugovoren iznos osiguranja od 730.000,00 kn, to tužiteljica od oba tuženika solidarno potražuje naknadu štete u iznosu od 730.000,00 kn, a preostali iznos do 2.000.000,00 kn, odnosno iznos od 1.270.000,00 kn tužiteljica potražuje samo od drugotužene javne bilježnice. Kamata se potražuje od dana 25. kolovoza 2015. godine kada je šteta nastala budući da je tužiteljica tog dana primila presudu Županijskog suda u Rijeci posl. br. G2-580/2012 od 01.07.2015. g. kojom je pravomoćno utvrđeno da je predmetni Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju ništetan, te je naložena uspostava prijašnjeg zemljišnoknjižnog stanja.

Tuženik u odgovoru na tužbu naveo je da prema odredbama čl. 186. ZPP-a tužba treba sadržavati određen zahtjev u pogledu glavne stvari i sporednih traženja, činjenice na kojima tužitelj temelji zahtjev, dokaze kojima se utvrđuju te činjenice, a i druge podatke koje mora imati svaki podnesak (članak 106.Zpp-a). Obzirom da iz predmetne tužbe nisu vidljive odlučne činjenice na kojima temelji svoj zahtjev, tuženik smatra da je tužba neuredna te da se po istoj ne može postupati.

Tuženik priznaje pasivnu legitimaciju u ovom postupku, budući da je u vrijeme nastanka šetnog događaja imao policu osiguranja od odgovornosti broj 007624036426 kod drugotuženika, kojom je ugovorena svota osiguranja od 730.000,00 kuna za šetni događaj. Oспорava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva obzirom da uz tužbu nije dostavio dokaz o vlasništvu na predmetnim nekretninama, niti dokaz iz kojeg bi bilo vidljivo u čemu se konkretno ogleda šteta koju tužiteljica trpi, kao ni dokaz o vrijednosti spornih nekretnina.

Iz tužbe je vidljivo da je pravomoćnom presudom Općinskog suda u Krku broj P-1051/2008-m od 2.11.2011. godine utvrđen ništetnim ugovor o doživotnom uzdržavanju sklopljen između ovdje tužiteljice Ivane Tavčar i Antice Kraljić. Međutim, iz dokumentacije koja je priložena u spisu vidljivo je da je tužiteljica unuka Anice Kraljić, koja je u međuvremenu preminula. Kako uz tužbu nije dostavljeno rješenje o nasljeđivanju, nije vidljivo tko je naslijedio nekretnine koje su predmet ovog spora, odnosno da li je tužiteljica na temelju istog jedan od nasljednika ili možda jedini nasljednik spornih nekretnina, u kojem slučaju ne bi trpjela nikakvu štetu zbog ništavnosti ugovora o doživotnom uzdržavanju. Stoga tuženik predlaže da sud službenim putem zatraži pravomoćno rješenje o nasljeđivanju iza pok. Antice Kraljić te zemljišno knjižne izvatke za nekretnine iz točke IV Ugovora o dosmrtnom uzdržavanju, od 30.10.2006.godine. Tuženik osporava odgovornost svog osiguranika za nastanak predmetnog štetnog događaja. Naime, u radu javnog bilježnika prilikom ovjere spornog ugovora o doživotnom uzdržavanju nije došlo do propusta. Suprotno navodima tužitelja tuženik ističe slijedeće nesporne činjenice: predmetni ugovor o doživotnom uzdržavanju nije sačinjen kod bilježnice, člankom V istoga ugovora, stranke su se obvezale da će ga ovjeriti kod javnog bilježnika i temeljem istog izvršiti prijenos prava vlasništva u zemljišnim knjigama, da su stranke prilikom ovjere potpisa od strane javnog bilježnika upozorene na potrebu solemnizacije ugovora, kao preduvjeta za upis u zemljišne knjige. Člankom 77.st.1. Zakona o javnom bilježništvu propisano je da javni bilježnik može potvrditi da je stranka u njegovoj nazočnosti svojeručno potpisala pismeno ili svoj rukoznak na njega stavila ili da je potpis i rukoznak, koji je već na pismenu pred njim priznala kao svoj. Stavkom 4. istog članka propisano je da pri ovjeri potpisa javni se bilježnik treba upoznati sa sadržajem pismena samo utoliko ukoliko je to potrebno za popunjavanje rubrika upisnika o ovjerama i potvrdama, on nije odgovoran za sadržaj pismena niti je dužan ispitivati da li su sudionici ovlašteni na dotični posao. Iz naprijed citirane odredbe proizlazi da osiguranica prvotuženika nije bila dužna utvrđivati sadržaj pismena, niti ispitivati da li su stranke ovlaštene zaključivati predmetni posao. Obzirom da iz tužbe i dokumentacije priložene uz nju nije moguće utvrditi osnov ni visinu tužbenog zahtjeva, tuženik predlaže da sud predmetnu tužbu odbaci kao neurednu. Podredno, tuženik predlaže da su odbije tužitelja s tužbom i tužbenim zahtjevom uz naknadu troškova postupka tuženiku.

Radi pravilnog utvrđenja činjeničnog stanja, sud je izveo slijedeće dokaze: uvid u presliku predmetnog ugovora o dosmrtnom uzdržavanju od 30.10.2006.g., broj OV-5231/06 (list 6-8 spisa), presliku rješenja Općinskog suda u Krku posl. br. Z-5646/06 od 31.10.2006. (list 9 spisa), presudu Općinskog suda u Krku posl. br. P-1051/2008-11 od 02.11.2011. (list 10-12 spisa), presliku presude Županijskog suda u Rijeci posl. br. GŽ-580/2012 od 01.07.2015. g. (list 13-14 spisa), presliku rješenja Općinskog suda u Krku posl. br. Z-4458/15 od 04. rujna 2015. g. (list 15 spisa), presliku police osiguranja broj 007624036426 sklopljene dana 30. lipnja 2006. g. s privitkom (list 16-17 spisa), izvod iz katastarskog plana (list 18 spisa), izvatke iz zemljišnih knjiga (list 19-22 spisa; listovi 28-30 spisa; listovi 110-111 spisa; listovi 124-132 spisa), uvjete osiguranja (list 39-40 spisa), izjavu osiguranice Maje Muhvić (list 41-42 spisa), povijesne vlasničke listove (list 88-109 spisa), rješenje Općinskog suda u Krku posl.br. O-343/2012-2 od 19.11.2012. (list 112 spisa), smrtovnicu (list 120 spisa), rješenje Općinskog suda u Krku posl.br. O-78/08 od 02.04.2008. (list 122-123 spisa), potvrdu o korisniku grobnog mjesta (list 133 spisa), izmjenu godišnjeg rasporeda poslova za 2011. godinu Općinskog suda u Krku (list 134 spisa), podaci iz hrvatskog upisnika oporuka (list 135 spisa), ostavinski zapisnik od 29.05.2012. (list 136-137 spisa), darovne ugovore (list 139-146; 212-214 spisa), presudu

Općinskog suda u Krku posl.br. P-1050/2008-12 od 02.11.2011 (list 150-154 spisa), posjedovne listove (list 160-164), ostavinski zapisnik od 22.08.2012. (list 165-166 spisa), dopis javnom bilježniku Općinskog suda u Krku od 22.08.2012. (list 167 spisa); izveden je dokaz saslušanjem tužiteljice i svjedoka Nevena Kučara na ročištu dana 18.03.2019. (list 207-211 spisa), izveden je dokaz očevidom na licu mjesta sastavljen od Općinskog suda u Crikvenici dana 24.03.2022. na kojem su saslušani vještaci Ivica Pendić i Zdravko Štimac (list 362-364 spisa), izveden je dokaz građevinskim vještačenjem po vještaku Zdravku Štimcu (nalaz i mišljenje na listovima 366-413 spisa; dopunsko očitovanje na listovima 460-462 spisa), izveden je dokaz geodetskim vještačenjem po vještaku Ivici Pendiću (list 415-439 spisa).

Druge dokaze sud nije izvodio temeljem čl. 7. st. 1. i čl. 219. st. 1. Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 02/07 i 84/08 – dalje: ZPP).

Valja reći, da je temeljem odredbe čl. 219.st.1. ZPP-a, svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili pobija navode i dokaze suprotne strane, što znači da svaka stranka treba dokazivati istinitost tvrdnje o postojanju činjenica koje su za nju povoljne pa u situaciji kada stranka nije podastrla sudu dovoljno adekvatnih dokaza kojom se utvrđuje činjenica na koju se ista poziva u svoju korist sud izvodi zaključak da ta činjenica nije dokazana te da navedena tvrdnja nije točna.

Ocjenjujući izvedene dokaze sud je kao vjerodostojne prihvatio sve isprave koje su pročitane i u koje je izvršen uvid na glavnoj raspravi, s time da je dokaznu snagu istih cijenio dovodeći ih u vezu s drugim dokazima, te odredbama zakona.

Temeljem tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći svaki dokaz za sebe i sve dokaze u njihovoj ukupnosti sukladno čl. 8. ZPP-a, sud je utvrdio – i u ovom ponovljenom postupku - da je tužbeni zahtjev u cijelosti osnovan.

U ovom parničnom postupku je utvrđeno, da je dana 30. listopada 2006. godine sklopljen ugovor o dosmrtnom uzdržavanju između bake tužiteljice Antice Kraljić kao primatelja uzdržavanja, i tužiteljice, kao davatelja uzdržavanja, predmet kojeg ugovora su između ostalog bile i sljedeće nekretnine: ½ idealnog dijela gr.č. 26/1G, z.k. ul. 36, K.O. Bogović; idealnog dijela z.č. 363/1, z.k. ul. 36, k.o. Bogović; z.č. 258/4, z.k. ul. 1105, k.o. Sveti Anton; z.č. 258/7, z.k. ul. 1105, k.o. Sveti Anton i z.č. 258/8, z.k. ul. 1105, k.o. Sveti Anton koje sve nekretnine su upisane u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Rijeci, zemljišnoknjižni odjel Krk – I. 6. sudskog spisa .

Sudeći po ovjeri potpisa na I. 8, sud zaključuje da su ugovor tužiteljica i njena baka sklopile u javnobilježničkom uredu javne bilježnice Maje Muhvić iz Krka, Šetalište Sv. Bernardina b.b..

Točna je tvrdnja tužiteljice, da se na ugovoru nalazi samo ovjera potpisa, s time da ugovor kao takav, nije solemniziran.

Ovdje će se odmah analizirati iskazi tužiteljice i svjedoka Nevena Kučara.

Na ročištu održanom dana 18.03.2019. izveden je dokaz saslušanjem tužiteljice koja je u bitnome ostala kod svih navoda u tužbi, ističe da u oni baki pomagali, a baka je izrazila

želju ostaviti im predmetnu kuću; tako su otišli javnom bilježniku Nevenu Kučaru (Krk), i to tužiteljica, baka i tata.

Tata nije ulazio u kancelariju javnog bilježnika. U kancelariji ih je primio javni bilježnik, pročitao je baki tekst i pitao ju je da li ga razumije i da li je svjesna što potpisuje nakon čega je baka potvrdila potvrdno na sva pitanja, potpisala dokument, a bilježnik je otišao sa njim u suprotnu prostoriju ovjeriti ga. **U kancelariji nije bilo riječi o vrsti ovjere odnosno da li je riječ o soleminiziranom ugovoru ili nečem drugom.** To je bio ured javno bilježnički i to javne bilježnice Muhvić. Predmet ugovora je bila kuća, no i druge nekretnine npr. tereni uz more. Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju izvršavala je u cijelosti, tako su primjera radi renovirali kući, da bude baki pristojno za život svakodnevno su je posjećivali, brinuli se oko obuće i prehrane, a znali su i prespavati kod nje. Tužiteljica niječe da bi bio osnovan navod iz odgovora na tužbu da je upravo ona inzistirala da se samo izvrši ovjera potpisa a ne i solemnizacija, a iskazuje da uopće nije znala što je solemnizacija, a sigurno ne bi tražila da se takvo nešto napravi da je znala da je nevaljalo. U trenutku kada se vodila parnica za raskid navedenog ugovora, njezin odvjetnik joj je rekao da je sve u redu, no na kraju je izgubila parnicu. Odvjetnik se zove Zlatimir Toth. 2006. g., tužiteljica je živjela u Sv. Antunu, a baka u Malinskoj, udaljenost oko kilometar i pol. Ne sjeća se tko je točno radio ugovor o dosmrtnom uzdržavanju, ne sjeća se točno da li su ga radili po nekom predlošku ili slično, ne sjeća se tko ga je fizički kompjutorski pisao. O bitnim dijelovima ugovorima ono što će biti predmet istoga dogovarali su i kod tužiteljice doma i kod bake s time da su bili prisutni mama, tata, baka i tužiteljica. Tužiteljica pojašnjava da su čestice u ugovoru pod točkom 4 označene kao grč. u naravi kuća dvorište, štala, te u biti predstavljaju male prostore npr. kokošinjac, svinjac i slično, ali i teren uz more koji po tvrdnji tužiteljice ima oko 4000 m². Na upit pun. II-tuženika a vezano za list C6 ostavinskog spisa tužiteljica potvrđuje da grč. 26/1 predstavlja kuću, 26/4 štalu, 27/2- gdje je rukom dopisna općina Malinska, zapravo predstavlja put zč 11 je kokošinjac, a zč 263/1 gdje je rukom dopisano "Črljena" predstavlja teren uz more, s time da su preostale čestice 258/4, 7, 8 Poljana, što je ujedno napisano rukom na istom listu. Na upit pun. II-tuženika da li je tužiteljica upoznata sa činjenicom da je 06. ožujka 2003. g. sklopljen darovni ugovor između bake i njezine mame a koji predmet je zč 11, a ugovorom od 23. ožujka 2006.g. predmet su zč 363/1 grč 27/2 (uz konstataciju suca da ti ugovori ne prileže priklopljenom spisu predmeta a sastavni su dio ostavinskog spisa), tužiteljica odgovara da zna, a kako to da su te nekretnine koje su bile predmet oba darovna ugovora a sada su predmet ugovora o dosmrtnom uzdržavanju, tužiteljica odgovara da su u ugovoru o dosmrtnom uzdržavanju nekretnine koje su tamo unesene trebale biti preostala polovina, jer se u darovnom ugovoru od 23. ožujka 2006. g. spominje 1/2 zč. 36371 i 1/2 grč. 26/1, grč. 26/4, grč. 27/2. Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju je zaključen 30. listopada 2006. g. - bila je dobrog zdravlja, još je i kopala u vrtu, a baka je preminula u 10.mj. 2007.g. Nakon što je ugovor ovjeren baka je živjela u svojoj kući (renovirana jer), a obveza tužiteljice je bila pomagati baki, s time da je ona i bila uz nju, baka je u dom išla početkom 2007.g. (u 3. mj.), jer joj je trebala određena med. skrb, a tužiteljici je umro brat pa se nije mogla brinuti i u jednom i u drugom smjeru, iako su se o baki brinuli. Zašto ugovor sa domom nije zaključen sa tužiteljicom odgovara da su se oni brinuli oko bake uređujući joj kući i kako je opisala, a obveznik plaćanja (barba) je ionako imao novac od bake (120.000 dolara koje je prisvoji i nije htio dati). Tužiteljica nije plaćala dom niti skrb za bolesnika na samrti to su plaćali oni (takse, pelene i sl.), ali sa bakinim novcima, s time da je tužiteljica unatoč tome posjećivala baku. Nije platila troškove pogrebe, osim vijenca, osmrtnice i nekih drugi stvari, a lijes je platila mama jer je to bila njezina želja. Tužiteljica ne razumije pitanje da li je u bilo kojem od parničnih postupaka

tražila konverziju ugovora o dosmrtnom uzdržavanju u drugi oblik - ugovor o darovanju. Tužiteljica se ne sjeća točno kako su pisali sam ugovor nešto su prepisivali a dodavali su čestice koje su predmet istoga. Tužiteljica se ne sjeća da li je bila zaposlena kada je potpisivala ugovor, ne zna kolika su joj bila primanja u to vrijeme. Suprug radi.

Na ročištu održanom dana 18.03.2019. izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Nevena Kučara koji je iskazao da nije siguran poznaje li tužiteljicu, na upit da li se sjeća samog ugovora, isti mu se predočuje, lista ga, ne može se da ga se sjeća ili ne, samo se sjeća da je to tada normalno radio kod bilježnice Muhvić. Na upit da li su 2006.g. ugovor o dosmrtnom uzdržavanju samo ovjeravali ugovore ili su ih solemnizirali odgovara da se već tada promijenio zakon pa da su ih solemnizirali. 2006. g. je samo pripremao dokumente no Muhvić je sve potpisivala. *Na upit svjedoku da li se sjeća da bi ured došla neka stranka koja je tražila samo ovjeru potpisa na određenom ugovoru iako da takav ugovor treba solemnizacija svjedok se prisjeća stanovite bake i unuke koji su imale sličan ugovor kao predmetni.*

Svjedok iskazuje da je on njima objasnio da se zakon promijenio, i da se samo ovjera potpisa na takvom ugovoru neće biti dovoljna za valjanost već da bi isti trebalo solemnizirati što je skuplje pa su pričali o cijeni a stranke se čini kontaktirale još i neku treću osobu nakon čega se uključila i njegova šefica Muhvić koja je ponovila strankama isto, no na kraju je ugovor ovjeren samo u dijelu potpisa uz upozorenje strankama da to ipak nije zakonom propisana forma. *I danas bi kao javni bilježnik ovjerio kao javni bilježnik ako bi stranka inzistirala jer on to mora ali uz upozorenje.* Svjedok tvrdi da su imali praksu raditi bilješke kada bi stranka otišla nezadovoljna no ne može se sjetiti da li je bio i u ovom slučaju, no ne bi se iznenadio da jest. Na upit svjedoku da li bi on solemnizirao ugovor o dosmrtnom uzdržavanju u ovakvoj formi kako on jest a koji je priložen uz tužbu, svjedok odgovara da ne iz razloga što on ne zadovoljava uvjete za solemnizacija viza vi forme (nije iscrtnan, nema broj stranica i sl.), s time da se nudi strankama urediti ugovor kako bi bio podoban za solemnizaciju (besplatno) a naplaćuje se samo solemnizacija. Svjedok navodi da ne može odbiti stranku koju traži samo ovjeru potpisa bez obzira na formu isprave (pa čak i ako je pogrešna), i to ako stranka inzistira i stranka se upozori. Bilješka koja se radi je interni akt, na ispravi koja se zadržava, to stranka ne potpisuje.

Iskazu tužiteljice sud vjeruje u cijelosti, a iskaz svjedoka Kučara ocijenjen je djelomično neistinitim, djelomično teško shvatljivim i profesionalno pogrešnim.

Slijedeći priloženi dokazni materijal, sud je utvrdio da je zemljišnoknjižni odjel Općinskog suda u Krku temeljem tog ugovora, u zemljišnim knjigama uknjižio tužiteljicu kao vlasnicu nekretnina navedenih u točki I tužbe pod posl. br. Z-5646/06.

Nadalje, protiv tužiteljice, kao tuženice - pred Općinskim sudom u Krku Tomo Kraljić kao tužitelj, pokrenuo je postupak radi utvrđenja ništetnosti to istog ugovora .

Ishod navedenog postupka P-1051/2008, je bio nepovoljan po ovdje tužiteljicu (tamo kao tuženicu), jer je iz priložene dokumentacije okončan donošenjem presude Županijskog suda u Rijeci posl. br. Gž580/2012 od 01.07.2015. g. na način da je utvrđeno da je sporni ugovor o dosmrtnom uzdržavanju ništetan (te je naložena uspostava prijašnjeg zemljišnoknjižnog stanja kakvo je bilo prije provedbe predmetnoga ugovora) – drugim riječima, tužiteljica više nije zemljišnoknjižna vlasnica navedenih nekretnina koje je stekla

od bake, jer je uknjiženo pravo vlasništva njene pok. bake Antice Kraljić, na nekretninama, pobliže označenima pod toč. I tužbe.

Iz priloženog dokaznog materijala odnosno priklopljenih ostavinskih spisa, sud je utvrdio da tužiteljica nije nasljednica iza pok. Bake, već su zakonski nasljednici majka tužiteljice, tj. Gržetić Ljubica, te ujak tužiteljice tj. Kraljić Tomo, koji vode sudski spor oko nasljedstva pred Općinskim sudom u Rijeci, a broj ostavinskog spisa je O-78/08 Općinski sud u Krku (ov su činjenice nesporne).

Ključna je činjenica, da je navedeni ugovor su sudovi utvrđen ništetnim, baš iz razloga što isti nije solemniziran od strne javne bilježnice Maje Muhvić, već je izvršena samo ovjera potpisa kako smo naprijed već vidjeli – po pravomoćnom stavu drugostupanjskog suda, a s kojim se u potpunosti slaže i ovaj sud jer je pravilan, ovjereni potpisi ugovaratelja nisu dovoljni za pravovaljanost takvog ugovora.

Dakle, sukladno čl. 580. Zakona o obveznim odnosima ugovor o doživotnom uzdržavanju **mora** biti sastavljen u pisanom obliku te **potvrđen (solemniziran)** po javnom bilježniku, koja odredba se, sukladno čl. 589. istog zakona, primjenjuje i na oblik ugovora o dosmrtnom uzdržavanju.

Ni u kome slučaju ne može se prihvatiti argumentacija tužene strane da su stranke inzistirale samo na ovjeri potpisa - riječ je o starijoj i mlađoj osobi potpuno nevičnima pravu.

Točna je argumentacija tužiteljice, da je praktički nemoguće da bi postojao "toliko glup građanin da ugovor kojim stječe ogromnu vrijednost u nekretninama ugrozi samoinicijativnim tumačenjem forme ugovora unatoč savjetu profesionalca" (l. 69 spisa), s čime se ovaj sud u potpunosti slaže, odnosno da bi građanin (kao stranka u javnobilježničkom uredu) inzistirao na ovjeri potpisa ako mu javni bilježnik kaže da tom ovjerom njegov ugovor neće biti pravno valjan.

Stoga sud ne vjeruje uopće iskazu svjedoka Kučara koji navodi da se "prisjetio" stanovite bake i unuke koje su baš to tražile (aludirajući pri tome očito na tužiteljicu i njezinu baku), dakle samo ovjeru potpisa unatoč potrebi solemnizacije, a samo navodno zbog skupljeg postupka bilježnika (što imajući u vidu vrijednost nekretnina, pogotovo nije ni najmanje vjerojatno), već je gotovo sigurno da ih na to nije niti upozorio.

Čak i da je nekim slučajem ili kapitalnim propustom i bilo tako kako svjedok kaže, točno je da niti u toj situaciji javni bilježnik ne smije postupiti protupravno i nezakonito – a do čega je u konkretnom slučaju evidentno došlo, kroz kardinalni propust javne bilježnice – odnosno njezinog djelatnika ureda (za što je uostalom ona i odgovorna) u postupanju oko propusta solemnizacije spornog ugovora, a tuženik (kao osiguratelj) ovakvim kompletno promašenim argumentom pokušava neuspješno izbjeći svoju odgovornost.

Za napomenuti je da je javni bilježnik - kao tijelo s javnim ovlastima, dužan ozbiljno postupati sukladno odredbama zakona i Ustava, a sukladno čl. 580 Zakona o obveznim odnosima, javnobilježnički ured je dakle **bio dužan predmetni ugovor o dosmrtnom uzdržavanju solemnizirati, a ne na istome samo ovjeriti potpise.**

Svakako pri tome ne smije postupati nezakonito / protupravno, čak i ako bi to stranka od njega izričito zahtijevala (što zasigurno nije), s time da je sukladno čl. 10. st. 2. Zakona o obveznim odnosima javna bilježnica bila dužna postupati s povećanom pažnjom, prema pravilima struke i običajima (pažnja dobrog stručnjaka) a što nije, jer je riječ o gruboj nepažnji i nemaru.

Drugačije tumačenje tuženika konkretne situacije je potpuno promašeno - ako se promatra svrha javnog bilježnika u ovoj situaciji *kao povjerenika suda s javnim ovlastima*, shvaćanje da u konkretnoj situaciji suprotno postojećim propisima, manjkavo i nezakonito javni bilježnik ovjerava dokument je tuženiku izgleda prihvatljivo, što je nedopustivo.

Neshvatljivo je da je bilježnik Kučar **rekao da bi «I danas bi kao javni bilježnik ovjerio kao javni bilježnik ako bi stranka inzistirala jer on to mora ali uz upozorenje»**.

Kakvo je to upozorenje, kada se radi o nezakonitom ovjeravanju specifičnog ugovora za koji zakon izričito propisuje nužnost solemnizacije, u suprotnom uz posljedicu ništetnosti kako je jasno naveo drugostupanjski sud kako je prethodno obrazloženo ? U zakonu tako nešto ne piše. Svjedok bi izgleda opet napravio istu stvar zbog koje se uopće i vodi ova parnica, očito uopće ne smatrajući (potpuno pogrešno) da je riječ o kardinalnom propustu u radu koji može prouzročiti ogromne poteškoće strankama koje su sudjelovale u takvom nečemu.

Bude li ova presuda potvrđena, o tome će se svakako obavijestiti javnobilježnička komora.

Nije sporno da je javna bilježnica u trenutku ovjere potpisa na ugovoru (umjesto solemnizacije ugovora) imala policu profesionalnog osiguranja kod prvotuzenika Croatia osiguranja d.d. broj 007624036426.

Drugostupanjski sud u svojoj odluci poslovni broj GŽ 800/25 od dana 11. prosinca 2025. godine piše cit: "*prvostupanjski sud propušta cijeniti da li je javni bilježnik u konkretnom slučaju s obzirom na okolnosti konkretnog slučaja u kojem on nije sastavio Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju, propustio cijeniti cjelokupni sadržaj tog ugovora kako bi utvrdio da li je kao javni bilježnik imao osnova postupiti samo u skladu s odredbom čl. 77. st. 4. ZJB koji propisuje postupak pri ovjeri potpisa (legalizacije) ili je u konkretnom slučaju u smislu odredbe čl. 34. st. 1. i 3. ZJB bio ovlašten uskratiti službenu radnju ili u skladu s odredbom čl. 58. ZJB upozoriti stranke na nesuglasnost odredbe ugovora (s obzirom na sadržaj čl. V. Ugovora o dosmrtnom uzdržavanju u kojem je navedena samo ovjera potpisa) s odredbom čl. 580. u svezi s odredbom čl. 589. ZOO. prvostupanjski sud propušta cijeniti da li je javni bilježnik u konkretnom slučaju s obzirom na okolnosti konkretnog slučaja u kojem on nije sastavio Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju, propustio cijeniti cjelokupni sadržaj tog ugovora kako bi utvrdio da li je kao javni bilježnik imao osnova postupiti samo u skladu s odredbom čl. 77. st. 4. ZJB koji propisuje postupak pri ovjeri potpisa (legalizacije) ili je u konkretnom slučaju u smislu odredbe čl. 34. st. 1. i 3. ZJB bio ovlašten uskratiti službenu radnju ili u skladu s odredbom čl. 58. ZJB upozoriti stranke na nesuglasnost odredbe ugovora (s obzirom na sadržaj čl. V. Ugovora o dosmrtnom uzdržavanju u kojem je navedena samo ovjera potpisa) s odredbom čl. 580. u svezi s odredbom čl. 589. ZOO.*" Kraj citata.

U donosu na navedeno, pojašnjenja radi valja reći da ovaj sud tumači odredbu čl. 34. ZJB-u na način da je glavna dužnost javnog bilježnika **odbiti** izvesti službenu radnju ako postoje razlozi ništetnosti - drugim riječima odbiti eventualne zahtjeve stranaka koji su usmjereni na tako nešto, znači takav zahtjev stranke bi zakonski trebao biti odbijen.

Po stavu ovog suda uopće nije dvojbeno da javni bilježnik ni u kom slučaju ne smije kod sasvim jasnih okolnosti koje upućuju na ništetnosti uopće sastaviti javnobilježničku ispravu – ili kakvu drugu radnju, jer je nespojivo s javnim karakterom njegove službe i svojstvom osobe javnog povjerenja sastavljanje nezakonitih isprava.

Logično je stoga da ako javni bilježnik obavi službenu radnju ovjere pravnog posla koji bi bio ništetan zbog nedostatka propisane forme (neovisno o tome je li stranka baš takvu radnju zahtijevala ili ne) kada se radi samo o ovjeri potpisa, dakle ako ne uskrati poduzimanje službene radnje iako je to dužan učiniti jer će se raditi o ništetnom pravnom poslu, tada javni bilježnik postupa suprotno navedenoj odredbi čl. 34. ZJB-a.

Posljedično, protupravnost u postupanju javnog bilježnika kao osnovna pretpostavka za naknadu štete u konkretnom slučaju svakako očituje u povredi odredbe čl. 34. ZJB-a. U odnosu na odredbu čl. 77. ZJB-a te sadržaj pismena i obvezu javnog bilježnika da se s njim ne upoznaje, iz dokaznog je materijala jasno da je sam naslov predmetnog ugovora pisan velikim debelim slovima i da se radi o ugovoru o dosmrtnom uzdržavanju – l. 6 spisa, a osim toga u postupku nije niti sporno da je vježbeniku javne bilježnice (svjedoku Nevenu Kučaru) bilo sasvim jasno da se radi o ugovoru o dosmrtnom uzdržavanju.

Stoga nema apsolutno nikakve zakonske osnove na primjenu čl. 77. ZJB-a, jer je javni bilježnik koji je znao (odnosno trebao znati, o čemu će biti riječi malo dalje) da se radi o ugovoru o doživotnom uzdržavanju jer sigurno zna čitati, bio dužan uskratiti pružanje službene radnje kojom sudjeluje u sklapanju ništetnog pravnog posla.

Dakle, čak da su stranke i tražile ovjeru potpisa - a nisu jer to ne proizlazi iz izvedenih dokaza, niti u toj situaciji javni bilježnik ne smije postupiti protupravno i nezakonito, budući da je javni bilježnik dužan postupiti po zakonu a ne napraviti ništetan pravni akt.

Nadalje, u spisu nema nijednog dokaza koji bi upućivao da bi tužiteljica tražila javnog bilježnika nezakonito raditi svoj posao, dakle samo ovjeru potpisa ako joj bilježnik ukaže da za valjanost ugovora nužna solemnizacija bez koje ugovor ne bi bio pravno valjan.

Nije stoga jasno kao odlučno težište drugostupanjskog suda da su stranke u čl. 5. ugovora ugovorile ovjeru potpisa, jer je to zapravo potpuno neodlučno. Naime, ovaj sud zaključuje da su stranke bile primarno fokusirane na izdavanje tabularne izjave, a što se tiče same ovjere potpisa ona je u toj točki dodana od stranaka kao pravnih laika kao svojevrsna sigurnost istome bez pravog shvaćanja stranaka što to točno znači, jer prosječno pravno neobrazovani ljudi ne znaju razliku između ovjere potpisa same solemnizacije, zbog čega su i došle kod javnog bilježnika, međutim bilježnik nije ugovor ovjerio na zakonit način (solemnizirao ga) jer očito nije znao da to treba učiniti.

Kakogod bilo, ugovor nije solemniziran, iako je to bila dužnost javnog bilježnika.

Smještajući sam događaj u vremenski okvir, sud zaključuje da je razlog tome što javni bilježnik – a ni vještbenik Kučar, kojem je bilo povjereno obavljanje poslova u bilježničkom uredu, to očito nisu znali jer je obveza solemnizacije ugovora o dosmrtnom uzdržavanju uvedena iste godine novim Zakonom o obveznim odnosima koji je stupio na snagu 01. 01. 2006. godine - uz napomenu da je konkretni ugovor je sklopljen 30. 10. 2006.g.).

Posljedično, opisano postupanje svakako predstavlja grešku javnog bilježnika jer se drugačije niti ne može tumačiti niti opravdavati odnosno stvari treba nazvati pravim imenom, a iz razloga jer je javi bilježnik napravio ništetan pravni akt zbog kojeg je tužiteljica ostala bez nekretnina.

Odgovornost javnog bilježnika propisana je odredbom čl. 42. st.2. ZJB-a, a temelji se na općim pravilima za naknadu štete koje su počinile službene osobe, odgovornost kojih je i propisana čl.10. st. 2. ZOO-a, a za tu grešku treba i odgovarati.

U konkretnom slučaju, pretrpljena šteta tužiteljice sastoji se u vrijednosti nekretnina kojima je njena pok. baka Antica Kraljić raspolagala u korist tužiteljice, a kojih nekretnina tužiteljica nije postala vlasnica isključivo iz razloga što je predmetni ugovor o dosmrtnom uzdržavanju utvrđen dakle ništetnim zbog opisanog propusta javne bilježnice.

Iz činjeničnog supstrata tužbe, kao i petita tužbenog zahtjeva, razvidno je da tužiteljica ovom tužbom potražuje štetu za nekretnine koje su bile predmetom ugovora o dosmrtnom uzdržavanju, odnosno za ½ idealnog dijela gr.č. 26/1G, z.k. ul. 36, K.O. Bogović (danas z.k. ul. 2191); % idealnog dijela z.č. 363/1, z.k. ul. 36, (danas z.k. ul. 2189), k.o. Bogović; koje obje nekretnine se nalaze u području predviđenom za gradnju s turističkom namjenom, te z.č. 258/4, z.k. ul. 1105 (danas z.k. ul. 2144), k.o. Sveti Anton, z.č. 258/7, z.k. ul. 1105 (danas z.k. ul. 2144), k.o. Sveti Anton i z.č. 258/8, z.k. ul. 1105, (danas z.k. ul. 2144), k.o. Sveti Anton – sve imajući u vidu da je policom osiguranja broj 007624036426 ugovoren iznos osiguranja od 730.000,00 kn.

Radi utvrđenja vrijednosti nekretnina, sud je izveo dokaz vještačenjem po stalnim sudskim vještacima dipl.ing. Zdravku Štimcu i dipl.ing. Ivici Pendiću, koji su izradili nalaz i mišljenje po traženju suda (čemu je prethodio zamoljeni očigled po zamolnici ovog suda).

Predmetne nekretnine koje se sastoje od kuće i građevinskog zemljišta nalaze se na z.k.č. 26/1G, k.o. Bogovići, upisane u z.k.ul. 2191. Navedenoj z.k. čestici odgovara [k.č.br 26/1](#), k.o. Bogovići. Površina predmetnog zemljišta prema podatku iz prijepisa posjedovnog lista iznosi 258 m². Napominje da se na sjeveroistočnom dijelu predmetne čestice nalazi i pomoćno dvorište, zidana zgrada bez kućnog broja, koja je prema navodima tužitelja prije služila kao štala, a koja nije upisana ni u zemljišne knjige ni u posjedovni list. Predmetno zemljište je građevinsko, na adresi Dubašljanska 47, oznake z.k.č. 26/1G, k.o. Bogovići, upisano u z.k.ul. 2191. Za procjenu predmetnog zemljišta koristi se poredbena metoda. Sukladno članku 16. čl. 57 i čl. 58. Zakona o procjeni vrijednosti nekretnina (Narodne novine br. 78/15) vještak je prikupio podatke od Primorsko-goranske županije, Upravnog odjela za prostorno uređenje, graditeljstvo i zaštitu okoliša u Rijeci. Navedeni podaci u Izvratku su iskazani na temelju provedenih transakcija kupoprodajnih cijena građevinskih zemljišta na približnoj lokaciji na kojoj se nalazi i predmetno zemljište. Navedene kupoprodajne cijene se preko baznih indeksa

Državnog zavoda za statistiku svode na cijenu na dan vrednovanja nekretnine (međuvremensko i interkvalitativno izjednačenje kupoprodajnih cijena).

Prema Izvratku Primorsko-Goranske županije. Upravnog odjela za prostorno uređenje, graditeljstvo i zaštitu okoliša, iz zbirke kupoprodajnih cijena građevinskih zemljišta na otoku Krku, točnije na području Punata, Soline (Dobrinj) i Baške-nove, iskazana je prosječna cijena građevinskog zemljišta sličnih obilježja kao i predmetno zemljište z.k.č. 363/1, k.o. Bogović, upisano u z.k.ul. 2189, zemljišno knjižnog odjela Krk. Navedena pretraga je proširena na šire područje otoka Krka iz razloga jer na lokaciji na kojoj se nalazi predmetno zemljište nema podataka o izvršenoj kupoprodaji zemljišta, vjerojatno iz razloga što još nije donesen PPUO Malinska - Dubašnica. Navedena cijena se u ovom slučaju ne može primijeniti za predmetno zemljište, z.k.č. 363/1, k.o. Bogović, upisano u z.k.ul. 2189, kojoj odgovara [k.č.br.](#) 363/1, k.o. Begovići, u naravi šuma (Crljena) i koje zemljište za sada prema izvratku iz zemljišne knjige predstavlja šumu površine 8754 m², odnosno neuređeno građevinsko zemljište, za koje nisu doneseni svi propisani planovi (treća kategorija zemljišta).

Prema izmjeni i dopuni PPUO Malinska - Dubašnica predmetna čestica se nalazi u zoni ugostiteljsko-turističke namjene hotel - T1. Dok se ne donesu UVJETI UREĐENJA ZA IZRADU PLANOVA UŽEG PODRUČJA POVRŠINA UGOSTITELJSKO-TURISTIČKE NAMJENE prema čl. 59 Izmjene i dopune PPUO Malinska-Dubašnica, točnije dok ne bude dozvoljena izgradnja gospodarskih građevina ugostiteljsko-turističke namjene prema, smjernicama za zonu T1-2. HALUDOVO II (Malinska/Sv. Vid Miholjice), predmetno zemljište je neuređeno građevinsko zemljište. 2/ U prilogu prilaže pregled Prostornih planova korištenje i namjena prostora za zonu 11-2, HALUDOVO II. Ujedno prilaže fotografije predmetnog zemljišta snimljene na licu mjesta prilikom uviđaja sudske komisije na licu mjesta.

Prema mišljenju vještaka, tržišna vrijednost poljoprivrednih zemljišta na području katastarske općine Sveti Anton, Područnog ureda za katastar Rijeka, Odjel za katastar nekretnina Krk, procjenjuje se na iznos od: 1/ Poljoprivredno zemljište z.k.č. 258/4, k.o. Sveti Anton (pašnjak) površine 3.759 m², procjenjuje se na iznos od: Tvpz 23.945 Eura 180.641 kn (srednji tečaj HNB.....1 Euro = 7,544 kn); 2/ Poljoprivredno zemljište z.k.č. 258/7, k.o. Sveti Anton (oronica) površine 3.327 m², procjenjuje se na iznos od: Tvpz 21.193 Eura...159.880 kn (srednji tečaj HNB.....1 Euro = 7,544 kn); 3/ Poljoprivredno zemljište z.k.č. 258/8, k.o. Sveti Anton (oronica) površine 2.133 m², procjenjuje se na iznos od: Tvpz 13.587 Eura....102.500 kn (srednji tečaj HNB1 Euro = 7,544 kn).

U odnosu na podnesak tužiteljice od 13. prosinca 2022. godine, u kojem predlaže da vještak dopuni nalaz na način da utvrdi tržišnu vrijednost nekretnine z.k.č. 363/1, k.o. Bogović, upisano u z.k.ul. 2189, z.k.odjel Krk, jer da svaka nekretnina, pa i predmetna ima svoju tržišnu vrijednost, vještak je naveo slijedeće: u međuvremenu od izrade nalaza i mišljenja vještaka od svibnja 2022. godine trenutka očitovanja, donesene su VII izmjene i dopune PPUO Malinska - Dubašnica.

Navedene izmjene i dopune su objavljene u Sl. novinama Primorsko-Goranske županije br. 15/23, u kojim izmjenama je za z.k.č. 363/1, k.o. Bogović došlo do promjene namjene. Prema aktualnom planu predmetna čestica nije više građevinsko zemljište, već spada u ostalo poljoprivredno tlo, šume i šumsko zemljište (oznaka PŠ). Prema podacima MGIPU, Zbirka kupoprodajnih cijena, vrijednost šumskog zemljišta na približno istoj, priobalnoj

lokaciji, na kojoj se nalazi predmetno zemljište, iznosi od 14 do 20 Eura/m². Tržišnu vrijednost predmetnih procijenjenih nekretnina u kolovozu 2015. ne mogu iskazati iz razloga jer isto nije bio zadatak vještačenja.

Geodetski nalaz sa lista 418 je opisno sukladan vještačenju vještaka građevinske struke sa rubnim razgraničenjem svake parcele, pravilan i bez odstupanja.

Valja reći da ove nalaze i mišljenja vještaka, kao i dopunsko očitovanje vještaka, sud prihvaća i smatra da su napravljeni u skladu s pravilima znanosti i vještine, te su prihvaćeni kao stručna pomoć u dokazivanju relevantnih činjenica, jer su stručni i obrazloženi u skladu s pravilima struke i temeljem postojeće medicinske dokumentacije, a vještaci su detaljno, jasno i argumentirano dali razloge za nalaze i mišljenje, decidirano navodeći koje činjenice nalaze utvrđenima temeljem takvih nalaza i mišljenja.

Valja reći, da je tužiteljica podneskom od dana 14. veljače 2024. godine snizila tužbeni zahtjev na € 96887,65 (koji je niži od inicijalno utuženog iznosa) usklađujući ga sa nalazom i mišljenjem vještaka, no to njezina dispozicija sukladno odredbi čl. 2 ZPP-a, a svakako unutar granice ugovoren svote prethodno navedene.

Navedeni je iznos po principu naknade materijalne štete i dosuđen tužiteljici (čl. 1085 i 1046.), s time da su potraživani kamati dosuđeni od dana 25. kolovoza 2015. godine kada je šteta nastala budući da je tužiteljica tog dana primila presudu Županijskog suda u Rijeci posl. br. G2-580/2012 od 01.07.2015. g. kojom je pravomoćno utvrđeno da je predmetni Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju ništetan, te je naložena uspostava prijašnjeg zemljišnoknjižnog stanja, sve sa kamatama prema pravilima ZOO-a o imovinskoj šteti sukladno odredbi čl. 1086. a u vezi sa čl. 29. ZOO-a.

Istovremeno je time i prigovor zastare ocijenjen neosnovanim jer je tužba iz 2017. godine, dakle oko 2 godine od saznanja za štetu).

Sva preostala argumentacija tužne strane ocijenjena je neosnovanom i nesvrishodnom te nije posebno obrazlagana.

Odluka o trošku parničnog postupka tužiteljice temelji se na odredbama čl. 154. ZPP-a i čl. 155. st. 1. ZPP-a, a troškovi su odmjereni sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika i to uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora te tabelarnom izračunu vrijednosti pune radnje u maksimalnom iznosu od 730 bodova i to za sastav odštetnog zahtjeva 730 bodova (Tbr 7/1), sastav tužbe 730 bodova (Tbr 7/1), sastav podneska 12.04.2017., 21.04.2017., 30.08.2017. i 04.05.2018., svaki po 730 bodova (Tbr 8/1), trošak ročišta 19.02.2018., 17.01.2019., 18.03.2019., 23.01.2020., 24.03.2022. (očevid), 19.10.2022., 16.05.2024. i 17.02.2025., svako po 730 bodova (Tbr. 9/1), ukupno 10220 bodova, što uz vrijednost boda od 10 kuna, odnosno 15 kuna nakon radnji od 03.11.2022. godine, uz PDV-t 25% ukupno iznosi 136.875,00 kuna / € 18.177,29. Tom iznosu valja pridodati troškove vještačenja €2309,37, izlaska sudske komisije € 47,95, sudske pristojbe na tužbu i presudu od po €663,61, ukupno €21.861,83. Preostali troškovi nisu dosuđeni tužiteljici u smislu odredbe čl. 155 ZPP-a, s time da su sukladno Tarifi dosuđena samo 4 obrazložena podneska, imajući u vidu da se u ostalima ionako ponavlja argumentacija iz prethodnih podnesaka. U ponovljenom postupku tužiteljici pripada trošak sastav žalbe € 1825 i zastupanja na ročištu 31.kolovoza 2026 €1459, ukupno s

PDV-t €4105 godine, sveukupno € 25.966,83. Kamate na dosuđen trošak teku od presuđenja pa do isplate, po prethodno navedenoj kamatnoj stopi čl. 29 ZOO-a.

Nadalje, konkretna trošak parničnog postupka preračunat je sukladno vremenskom okviru postavljanja trošak preračunat prema fiksnom tečaju u Eur 1/7,53.

Za istaknuti je, da iako je Odvjetnička komora izmijenila Tarifu o nagradama i nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika 24. listopada 2022. godine, ona se primjenjuje od 02. studenog 2022. godina na odvjetničke radnje od tog datuma, a ne retroaktivno na sve radnje unatrag kako je zatraženo u troškovniku tužiteljice (takvo tumačenje bi bilo potpuno pogrešno i nepravilno prema strankama u postupku). Naime, ne može se prihvatiti tumačenje o retroaktivnom djelovanju ove izmjene, jer ju treba tumačiti teleološki, prema svrsi i cilju donošenja, a ne samo puko i paušalno formalno. Ova je izmjena Tarife nedvojbeno donesena radi ekonomske krize u svijetu, podivljale inflacije i nestabilnosti valuta - stoga, traženje povisivanja vrijednosti boda unatrag po visini od 15 kuna po bodu, a prema trenutku kada navedenih činjenica za povišenje Tarife nije niti bilo (u nekim postupcima i 10 ili više godina unatrag) je ne samo moralno pogrešno - prema strankama i onima koji moraju taj trošak platiti, nego i pogrešno zbog svrhe donošenja ove izmjene Tarife kako je prethodno objašnjeno.

Osim toga, valja imati na umu da je sama Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika praktično cehovski propis odvjetnika, a ne zakon koji se odnosi u parlamentu, zbog čega je i obveza primjene iste drugačija od samih zakona po snazi (nije strogo kogentna norma), a primjenjuje se isključivo zbog aktualne sudske prakse i u tome je podložna u cijelosti tumačenju suda a ne samih odvjetnika.

Ovakav stav ovog suda potvrđen je i recentnom odlukom *Visokog trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj PŽ-2450/23 od dana 30. kolovoza 2023. godine, te sa ukupno 5 odluka drugostupanjskih sudova iz ove godine (ŽS Pula, Zagreb i Rijeka).*

U Zagrebu, dana 30. rujna 2026. godine

Sudac:
Marko Duk

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja može se podnijeti žalba Županijskom sudu, u roku od 15 dana, sukladno Zakonu o parničnom postupku. Žalba se podnosi putem ovoga suda, pismeno u 3 primjerka.

DNA

1. tužiteljici po pun.
2. tuženiku

Broj zapisa: **9-3088d-e5d3f**

Kontrolni broj: **0b09d-973cd-bd972**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.